

ROSNÍK

ZŠ ROSICE

2 - 2014/2015

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ROSICE

si vás dovoluje pozvat
v pátek dne **13. března 2015**
na

ABSOLVENTSKÝ PLES

v prostorách
ZÁMECKÉHO KULTURNÍHO CENTRA

Začátek v **19.30 hodin**

Vstupné 70 Kč, místenka 50 Kč

Hraje skupina **TRIO JIŘÍHO POSPÍŠILA**

Program: slavnostní stužkování žáků 9. tříd
předtančení a bohatá tombola

Občerstvení: nápoje, teplé a studené jídlo

Vstup ve společenském oděvu

Organizátoři:
Asociace středoškolských klubů České republiky, o.s.
Národní informační centrum pro mládež

DIPLOM

**ŠKOLNÍ
ČAPISROKU
2014**

2. MÍSTO

ZÁKLADNÍ ŠKOLA - I. a II. STUPEŇ

ROSNÍK

ASOCIACE STŘEDOŠKOLSKÝCH KLUBŮ
ČESKÉ REPUBLIKY, o.s.
Číslo 11
602 00 Brno
IČ: 360.23 413
www.asck.cz

NICM

TOPŽNE.CZ

deník

REMIX

Rosník – úvod

Buďte vítáni v novém čísle časopisu Rosník. I tentokrát vám nabízíme mnoho zajímavého. Hlavním tématem tohoto čísla je sport. Sport je zdravý a navíc všichni potřebujeme shodit nějaké to povánoční kilo. V rozhovoru s naší bývalou žákyní Luckou Vaverkovou se přesvědčíme, že i v Rosicích mohou vyrůst světoví šampioni. Další rozhovor je také neméně zajímavý. S panem učitelem Minaříkem si popovídáme o lyžařském kurzu. V anketě zjistíme, že i pro mnohé naše spolužáky je sport nedílnou součástí života. Seznámíme vás také s kroužkem mladých florbalistek. Abychom udělali radost i těm více kulturně laděným, přinášíme rozsáhlé povídání o muzikálech. Pozveme vás také do kina a do knihovny. Nedílnou součástí tohoto čísla je také zpravodajství ze života školy. Zvláště v předvánočním čase střídala jedna akce druhou. Tak si je společně připomeňme. Ve školním parlamentu mají také velké plány. Pozvou nás na ples, kde předvedou své taneční číslo, a připravují vybudování odpočinkových zón v naší škole. Možná právě na lavičkách a křesílkách v odpočinkových zónách si dáte jablečnou kapsu podle Rosníkovy receptu a přečtete si básničky a povídky z rubriky Rosník spisovatelem.

**V NOVÉM ROCE HODNĚ ZDRAVÍ,
AŽ VÁS ROSNÍK STÁLE BAVÍ!**

Mgr. Jana Odehnalová

Obsah

Reklama.....	2
Úvod	3
Rozhovor s Lucií Vaverkovou	4-5
Rozhovor s panem učitelem Minaříkem ..	5-7
Rosník na stupních vítězů	8-9
Exkurze do Prahy	10
Vánoční výstavka.....	11
Vánoční fyzika.....	11
Vánoční vystoupení.....	12-13
Jak zpestřit hodiny dějepisu.....	14-15
Čertovské řádění ve ŠD.....	16
Zprávy ze školního parlamentu	17-19
EKO kroužek	19-20
Máte rádi sport?	21-22
Hudba 21. století	23-24
Zvíře.....	25
Vědomostní kvíz	26
Z Rosníkovy knihovničky	27-28
Hobbit v kině.....	28
Rosník v kuchyni	29
Spisovatelé a básníci.....	30-32
Rosník výtvarníkem	33
Rosník detektivem	34
Komiks.....	35
Závěr.....	36

Rozhovor s Luckou Vaverkovou – mistryní světa v kuželkách

Do tohoto sportovního čísla jsme si pro vás připravili rozhovor s mistryní světa v kuželkách, Lucií Vaverkovou. Dozvíte se spoustu zajímavých informací, jak z jejího osobního, tak i kuželkářského života. Doufáme, že se vám rozhovor bude líbit a rosickou kuželnu přijdete navštívit, popřípadě Luce zafandit ☺.

1. Jak dlouho se kuželkám věnuješ?

Kuželkám se naplno věnuji 15 let. Ale koulela jsem už v roce 1996, což je již skoro 19 let ☺.

2. Proč zrovna kuželky?

Protože můj tatínek hraje kuželky a často mě vodil na kuželnu, kde jsem si zkusila zahrát. Postupem času mě hraní kuželek začalo bavit. A taky proto, že to byl kroužek, který mě nejvíce lákal. Chodila jsem do něj s kamarády.

3. Jak často trénuješ?

Většinou dvakrát týdně + sobotní zápas. Kromě kuželek také ráda běhám nebo chodím na spinning. Vzhledem k tomu, že při hraní kuželek, každý zatěžuje jednu stranu těla, tak je potřeba přidat jiný sport, kterým se to alespoň částečně vykompenzuje. Samozřejmě je také důležitá fyzicka, takže pro mě je ideální doplněk běh a cyklistika.

4. Za jaký tým hraješ?

Tuto sezónu za Rosice. Před tím jsem hrála 7 let v Rakousku, kde jsem vystřídala tři kluby. Mým posledním byl vídeňský klub KSV Wiener Linien.

5. Jakou máš motivaci k výkonu?

Mojí hlavní motivací k výkonu je mít natolik dobré výsledky, abych se dostala na Mistrovství České republiky a pak také byla nominovaná na mistrovství světa, protože právě tam se dosahuje největších úspěchů. Účast na těchto velkých turnajích je vrcholem každé sezóny.

6. Kolikrát jsi byla na mistrovství světa?

Poslední Mistrovství světa v Brně bylo už mé 14. MS, kterého jsem se zúčastnila.

7. Kolik máš medailí ze všech mistrovství světa, na kterých jsi hrála?

Ze všech MS, kterých jsem se zúčastnila, mám doma celkem tři zlaté, osm stříbrných a devět bronzových medailí.

8. Co pro tebe znamená titul Mistryně světa z posledního mistrovství, které proběhlo v květnu 2014 v Brně?

Je to nepopsatelné. Účastnila jsem se nejen závodu, ale také příprav, tím

pádem jsem mistrovství viděla i z jiného soudku. Byli jsme výborná parta, také jsme se setkali a seznámili s novými, nejen kuželkářskými tvářemi ☺. A vše ještě doplnila moje výhra a třetí místo v kategorii jednotlivců. Byla perfektní atmosféra, super zážitek a nejlepší bylo, že se mistrovství konalo na domácí půdě v Brně. Tímto děkuji všem fanouškům a pořadatelům.

9. Všichni asi vědí, že vám do rodiny přibyl třetí člen. Kdo?

Je to holčička a jmenuje se Beatka ☺.

10. Změní se něco? Budeš omezovat kuželky?

Hned jak to půjde, tak si odskočím na dráhu ☺. (smích) Chtěla bych se samozřejmě vrátit co nejdřív a začít naplno trénovat, ale teď dopředu to nejde plánovat, budu se muset přizpůsobit okolnostem. Ale pokud vše půjde dobře, ráda bych se ještě letos dostala do formy, abych se mohla zúčastnit mistrovství světa družstev, které se letos bude konat v Německu. Tam bychom měly obhajovat bronzové medaile, které jsme s ženským týmem vybojovaly v roce 2013 v Maďarsku.

11. Plánuješ do budoucna hrát za Rosice nebo za Rakousko?

Do konce sezony budu hrát za Rosice, kde máme s naším ženským družstvem cíl postoupit do první ligy žen, a potom se uvidí. Je to všechno ještě daleko a vše bude záležet na okolnostech.

Děkujeme za rozhovor. Za celou redakci našeho časopisu Rosník přejeme Luce šťastný vstup do nového

roku, hodně radosti s miminkem a také hodně dalších (nejen) kuželkářských úspěchů.

Andrea a Jan Mecerodovi, 9. A

Rozhovor s panem učitelem Zbyňkem Minaříkem

Už několikátým rokem jezdí pan učitel Minařík s žáky sedmých tříd na lyžařský výcvikový kurz. I já sama jsem se jednoho takové zúčastnila a nemohu si ho vynachválit. Prostě jeden z nejlepších a stoprocentně nezapomenutelných výletů...

Chtěli jsme vědět, jak vidí tuto akci sám pan učitel, proto jsme ho trochu vyzpovídali...

1. Kolikátým rokem jezdíte s našimi žáky na lyžařský výcvik?

Na lyžařský výcvik jezdím šestým rokem.

2. Jezdíte tam rád?

Baví mě učit lyžovat a určitě je to takové zpestření každodenní práce ☺.

3. S kým tam jezdíte nebo kdo vám pomáhá?

Už jedenáctým rokem (mimo jiné tedy už daleko déle než já) tam jezdí pan doktor, dále s námi jezdí můj kolega, učitel tělocviku, pan Vocilka a vždy sebou vezmeme nějakého instruktora – většinou studenta nebo známého, který má instruktorský kurz.

4. Podle čeho vybíráte instruktora?

Tak instruktor se nevybírám jednoduše, protože samozřejmě málo kdo má čas strávit s námi týden na horách, mimo své zaměstnání, takže vybíráme nejčastěji nějakého studenta nebo

vybereme s panem učitelem Vocilkou někoho z našeho volejbalového týmu, kdo by byl ochoten jet a má instruktorský kurz.

5. Naučíte tam žáky lyžovat? Nebo se stalo, že se někdo po tom týdnu nenaučil lyžovat třeba vůbec?

No, to je zajímavá otázka...

Jak koho, většinou nejlíp se učí lyžovat úplní začátečníci, jelikož ještě nemají žádné špatné návyky a dá se je ještě spousta věcí přeučit, kdežto ne tak dobře se učí potom ti zkušenější lyžaři, kteří často nemají ani zájem o to, aby se něčemu přiučili, a myslí si, že umí lyžovat, ale bohužel opak je většinou pravdou.

6. Jezdíte vždy na stejné místo?

Jezdíme sem už od dob, kdy se na naší škole začalo jezdit na lyžařský výcvikový kurz, to znamená asi patnáct let zpátky. Jezdíme do Krkonoš do takové malé obce Žacléř - Prkenný důl.

7. Jak celý ten týden probíhá?

Noo, tak to bude asi na dýl (smích)...

Většinou je to kurz, který trvá pět dnů. Přijedeme většinou v neděli dopoledne do Žacléře, ubytujeme se a poté je rozdělení lyžařů do družstev, to znamená, že si vyzkoušíme, jak kdo umí lyžovat, podle toho je rozdělen do první, druhé nebo třetí skupiny a každé družstvo dostane jednoho instruktora. Následující den vypadá tak, že družstva, ve kterých jsou zdatní lyžaři, jdou na obtížnější sjezdovku (do ski areálu Arakis), a ti, kteří neumí lyžovat, tak těm se intenzivně věnujeme ve ski areálu Bred, ve kterém

je ski park pro malé děti nebo úplné začátečníky. Snažíme se začátečníky co nejrychleji naučit lyžovat, aby mohli za ostatními na sjezdovku Arakis a vůbec na jakoukoli jinou sjezdovku.

No a po zbytek týdne to vypadá podobně.

8. Jaký máte na večer přichystaný program, když se vracíte ze sjezdovky zpět na chatu?

Program po návratu na chatu je následující: Vracíme se asi kolem šestnácté hodiny, většinou je ještě před večerí nějaká přednáška, jako třeba o první pomoci, historii lyžování a tak dále, každý večer máme jednu přednášku (dohromady jsou čtyři). Večere bývá okolo 19. hodiny, poté mají žáci asi hodinku osobního volna a večer pak máme shromáždění, kde se rozdávají buď plusové body (např. když někdo někomu pomohl) nebo se dávají černé puntíky (za nějaké porušení kázně) a hráváme různé hry, které si připraví vždy jednotlivé skupinky dětí.

9. Kam chodíte na jídlo?

Najíst se chodíme do penzionu Mlýn, který je zhruba 700 metrů od našeho penzionu.

10. Chutná Vám tam?

Ano, chutná. Přijde mi, že jídlo se každoročně zlepšuje. Byly doby, kdy se tam to jídlo opravdu nedalo skoro vůbec jíst, ale asi vyměnili kuchaře, takže teď je to o něčem úplně jiném ☺.

11. Co se stane, když nějaký žák hodně zlobí?

Otázka je, jakým způsobem zlobí a jak

se s ním dá domluvit na dalším postupu. Většinou, když moc zlobí a je přitom schopen nějakým způsobem spolupracovat, třeba že večer bude plnit povinnosti služby (uklidit chatku a starat se celý den o její chod, nebo si přichystat na večer nějaké hry), plus k tomu splní dalších několik dílčích úkolů, tak se to dá vyřešit na místě domluvou. Pokud ale porušuje školní řád, musí být samozřejmě potrestán dle školního řádu.

12. Myslíte, že se tam žákům líbí? Nebo jaký pocit z toho máte vy??

Podle toho, jak se vrací vždy zpět domů, tak mi přijde, že mají hlavně kladné ohlasy na celý lyžařský kurz. Tak doufejme, že tomu tak opravdu je a že se nepřetvařují.

13. Doporučil byste ho i budoucím sedmákům?

Určitě ano, protože si myslím, že lyžování je vynikající náplň životního stylu každého mladého člověka, a vlastně nejen mladého člověka. Tím, že se v zimě moc aktivně žít nedá, tak lyžování je jeden z mála sportů, který se

dá v zimě provozovat. Takže stoprocentně.

14. V jaké sestavě plánuje jet příští rok?

Tak určitě to budou letošní šesťáci (smích). A rádi bychom jeli ve stejné sestavě jako letos, a vlastně i loni, protože pan instruktor, který s námi jel, bude ještě stále studovat. Doufejme, že budeme s panem Vocilkou a panem doktorem zdraví a budeme moci ten kurz absolvovat ve stejném složení, protože už jsme sehraný tým a můžeme se jeden na druhého spolehnout. ☺!

15. Žáci si lyžák vždy nemohou vynachválit, užijete si ho i vy tak, nebo to cítíte jinak?

Více méně ano. Je to samozřejmě velice náročné, jak po psychické stránce, tak

po fyzické, protože skoro nespíme, pořád musíme hlídat žáky, máme za ně obrovskou zodpovědnost, ale je to určitě odreagování od té každodenní

rutiny, kterou děláme po zbytek roku. Takže určitě ano.

No nám nezbyvá nic jiného, než panu učiteli Minaříkovi poděkovat za super rozhovor a přejeme mu jen ty pohodové a bezstresové lyžáky ☺!!

Děkujeme za rozhovor!!! ☺

Barbora Čechová, 8. A

Rosník na stupních vítězů soutěže Školní časopis roku 2014“

Dne 1. 12. se žáci Lea Petřivalská, Ondřej Nedorost a Andrea Mecerodová z redakce časopisu Rosník zúčastnili slavnostního vyhlášení výsledků celostátního kola soutěže Školní časopis roku 2014. Na Střední škole polytechnické v Brně se sešlo mnoho žákovských redaktorů se svými učiteli

Andrea Mecerodová: Celostátní kolo se konalo stejně jako kolo krajské na Střední škole polytechnické v Brně. Jako redaktorka Rosníku musím říci, že konkurence byla obrovská vzhledem k tomu, že zde byly zastoupeny časopisy ze všech krajů České republiky. Než jsme se dozvěděli výsledky, měli jsme ještě doprovodný program v podobě workshopů. Já jsem se zúčastnila workshopu s názvem Novinařina v praxi. Získali jsme zde

z různých koutů republiky. Konkurence byla opravdu velká. Náš časopis se ale neztratil a získal dvě krásná ocenění. **V kategorii časopisů 1. a 2. stupně jsme získali 1. místo za obsah časopisu. V celkovém hodnocení jsme se v naší kategorii umístili na skvělém 2. místě.**

A jaké byly zážitky a pocity žáků, kteří se zúčastnili slavnostního vyhlášení?

informace a rady, jak by měl vypadat správný článek, aby přilákal čtenáře. Workshop byl pro mne velmi zajímavý a inspirativní. Po krátké pauze na svačinku následovalo slavnostní vyhlášení výsledků. Naše napětí se pomalu, ale jistě stupňovalo. Nejvíce nervózní jsme byli, když přišla na řadu naše kategorie časopisů 1. a 2. stupně. Nejprve se vyhlášovala cena poroty.

Náš časopis nezazněl ani při vyhlašování soutěže o nejlepší titulku. Další vyhlašování se týkalo obsahu časopisu. Byli jsme zklamaní, že název našeho časopisu nezazněl ani na třetím, ani na druhém místě. Už jsme ani moc nedoufali, že nějakou cenu získáme. Bylo pro nás proto obrovským překvapením, že jsme obsadili první místo. Byli jsme

nominovaných časopisů. Na dlouhé chodbě jich bylo nepočítaně. Hlasovali jsme také v anketě. Po polední pauze přišlo to nejdůležitější – vyhlášení výsledků. Těšili jsme se a zároveň jsme byli pěkně nervózní. Nakonec jsme dopadli výborně a odnesli jsme si dvě ocenění.

Nezbývá než poděkovat všem

moc šťastní. A to ještě nebyl konec. V celkovém hodnocení časopisů jsme obsadili krásné druhé místo. Takový úspěch snad nikdo nečekal. Máme z něj všichni velkou radost!

Ondřej Nedorost: Jako jeden ze tří redaktorů jsem se zúčastnil vyhlášení výsledků soutěže Školní časopis roku 2014. Po krátkém úvodu jsme se rozdělili na skupiny a pracovali jsme ve workshopech. Celé dopoledne jsme se učili tvořit novinové články tak, aby co nejvíce oslovily čtenáře. O přestávkách jsme si procházeli výstavku všech

redaktorů Rosníku, kteří se podíleli na tvorbě časopisu v minulém školním roce, protože byla hodnocena loňská čísla. Byli to: Adéla Hájková, Daniel Weber, Vladimíra Odehnalová, Anežka Formánková, Lea Petřivalská, Ondřej Nedorost, Nikola Švancarová, Michaela Drápalová, Jáchym Heroudek, Andrea Mecerodová, Jan Mecerod, Lenka Horáčková, Natálie Stárková, Anna Vávrová, Lenka Večeřová a Marcela Karásková,

Členové redakce

Exkurze do Prahy

Dne 11. 12. 2014 se žáci osmých tříd naší základní školy vydali do hlavního města České republiky - Prahy.

Do Prahy jsme odjízďeli od rosického zámku už v 6.20 hodin. Jeli jsme pohodlným autobusem. Cesta trvala asi

dvě a půl hodiny, ale nám se zdálo, že to strašně rychle uběhlo. Po cestě jsme si mohli ještě trošku pospat, což myslím, mnozí z nás ocenili. Okolo deváté hodiny jsme konečně dorazili na místo. Společně jsme všichni šli do pražského metra, kde nám učitelé koupili jízdenky. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny – 8. A a 8. B. Nad 8. B drželi dozor paní učitelka Řezáčová a pan učitel Minařík a nad námi, žáky 8. A, paní učitelky Odehnalová a Treuová. No, a v metru už měl referát první z nás. My jsme si totiž každý měli připravit referát k dané památce nebo k něčemu zajímavému, co neodmyslitelně patří k Praze. Projížďka metrem byla velice zajímavá, a to asi hlavně proto, že jsme se tam skoro nepohnuli. Metro už tak bylo narvané

a další přísun asi 50 žáků byl už velice náročný...

Zastávka, na které jsme vystoupili, se jmenovala Muzeum. Poté už jsme šli po všech památkách, které jsme měli naplánované. Vlastně už si ani nepamatuji, kde jsme všude byli. Bylo toho opravdu hodně. Něco si ale přece

jenom pamatuju, např. Hradčany, chrám sv. Víta, Zlatá ulička, Karlův most, orloj, Václavské náměstí. Referáty jsme měli i o dalších památkách, třeba o Petříně a Národním divadle, na které jsme měli výhled z Pražského hradu.

Největším zážitkem pro nás byly asi Vánoční trhy, na které jsme šli ke konci. Sice mi připadalo, že ty brněnské jsou lepší i větší, ale i tak jsme si tam, myslím, každý něco koupili. Já například skleněnou, ručně dělanou baňku s nápisem „Praha“ a zdobenou všelijakými zasněženými chaloupkami. Na zahřátí jsem si dala pravou pražskou horkou čokoládu, která byla naprosto úchvatná!

Na konci jsme byli všichni tak promrzlí, že nám to učitelé trošku zkrátili a domů jsme odjízďeli asi o půl čtvrté. Výlet se nám moc líbil, ale nebyť té zimy, užili bychom si ho možná ještě trošku víc. Každopádně doporučuji budoucím osmákům ☺!

Barbora Čechová, 8. A

Vánoční výstavka

Dne 12. 12. 2014 se na naší škole ZŠ Rosice konala jako každý rok vánoční výstavka. Tato výstavka byla prodejní a pro veřejnost se otevřela ve 14.00 hodin. Dopoledne si mohli výstavku prohlédnout žáci a učitelé z naší školy a také děti z mateřských školek. Každá

třída vyrobila něco.

Na výstavce jsme našli vánoční ozdoby, ubrusy, a dokonce i ptačí budky. V době této výstavky byla otevřena celá škola pro veřejnost. Všichni si mohli prohlédnout jednotlivé třídy. V některých třídách probíhaly vánoční dílničky. Například ve 4. A byla dílna pro rodiče s dětmi, kde se vyrábělo z hlíny. V odborných učebnách probíhal program spojený s předměty, které se v dané učebně vyučují. Velký nával byl v učebně fyziky. Tady si mohli návštěvníci vyzkoušet různé pokusy.

Myslím, že se všem ty pokusy moc líbily. V 8. B se konala dílna tvůrčího psaní. V aule bylo představení Hrátky s čertem. Pro děti hrál dramatický kroužek PŠT-ROSICE. A k tomu bylo občerstvení ve školní jídelně.

Denisa Hlavůňková, 6. B

Vánoční fyzika

Naše třída 4. A byla pozvaná paní učitelkou Folvarčíkovou mezi deváťáky do učebny fyziky. Ti si pro nás připravili pokusy. Měli připravená stanoviště, kde na nás čekal vždy náš starší kamarád a předvedl nám pokus a my jsme potom plnili úkoly. Nejvíc nás zaujal pokus s alkoholem a lahví. Byli jsme nadšeni, ve své třídě jsme si o této akci ještě dlouho povídali.

Děkujeme

Žáci 4. A

Vánoční vystoupení našich žáků

- Zpěv
- Tanec
- Hudba
- Divadlo
- Prezentace o Anglii

Asi si říkáte, co tyhle odrážky mají znamenat. Tak pro to mám zase jednoduché vysvětlení já. Tohle všechno neodmyslitelně patří k našemu vánočnímu vystoupení. Dne 16. 12. 2014 se na rosickém zámku pořádalo vánoční vystoupení našich žáků.

Začalo to dětmi z prvního stupně a končilo žáky z druhého stupně. První stupeň si pro diváky připravil malé

divadélko, v němž si zahrály převážně děti z družiny. Jiní zase secvičili pár písniček a krásně zazpívali rodičům. Po všech těch roztomilých divadelních scénkách a písničkách skončil program prvního stupně a předvedl se stupeň druhý. Hned na začátku zazněla

písnička Let it go zahraná na příčné flétny klavír.

Následovala prezentace o zájezdu do Anglie, jehož se v září zúčastnili žáci osmých a devátých ročníků. Po prezentaci přišlo na řadu vystoupení tanečního oboru ZUŠ, děvčata předvedla tanec na píseň

Summer Nights z legendárního muzikálu Pomáda. Po tanečním

vystoupení přichází na řadu třída 8. B s písní Příbeh nekončí. Poté se předvedl divadelní kroužek PŠT-ROSICE se

scénickým čtením Co by, kdyby... podle fejetonů Pavla Tomeše. Diváci se

vánoční koledu To k Vánocům patří. Myslím, že vánoční vystoupení se

dobře bavili u scének o Šalamounovi, o přistání na Měsíci, u hovoru Macha a Šebestové s mobilním operátorem či ve scénce, ve které se snažili dva nerodilí mluvčí domluvit anglicky. Jako předposlední vystoupilo pěvecké sesterské duo s písní Karla Gotta Už z hor zní zvon. Na závěr nám zazpívala třída 7. B

vydařilo, a doufám, že v příštím roce s námi naše milé paní učitelky připraví další krásná představení, tak jako tento rok. Velké díky tedy patří učitelům a žákům, kteří měli pili sestavit vystoupení a perfektně tak zakončit kalendářní rok 2014.

Barbora Čechová, 8. A

Jak zpestřit běžné hodiny dějepisu a tím pozitivně ovlivnit práci žáků?

Získat si pozornost žáků ve vyučování je stále těžší. Jejich nároky se zvyšují a my jsme nuceni o přípravě výuky neustále přemýšlet. Abychom upoutali jejich pozornost, musíme do našich hodin vnášet nové způsoby a formy práce. V osmých třídách jsem zvolila v rámci opakování učiva o Napoleonu Bonapartovi esej na téma „ Malý muž velkých činů“. Žáci měli ve svém vyprávění odrazit všechny významné činy Napoleona. Nepožadovala jsem po žácích pouze pouhou znalost faktů, nýbrž jsem předpokládala i jejich tvůrčí přístup v práci.

Zda se jim to povedlo, můžete posoudit sami...

Napoleon Bonaparte – „malý muž velkých činů“

Myslím si, že Napoleonova vláda nebyla až tak hrozná. Přinesla tehdy mnoho kladů, ale bohužel i záporů. Myslím, že oprávněně nosil označení „malý muž velkých činů“ = velký génius v poměrně malém těle (Napoleon totiž měřil pouhých 1.68 cm). Génius na bitevním poli, génius na císařském trůnu, génius v plánování hospodářského rozvoje Francie, génius při sestavování občanského zákoníku,... Co se týče surových činů, moc jich (ani zamýšleno) nebylo. Naopak Napoleon se snažil, aby se lidé z dobytých oblastí cítili dobře a oblasti i nadále

hospodářsky prosperovaly, bohužel tamější obyvatelstvo nebylo připraveno na Napoleonův přísný režim. Napoleon trestal odpůrce, likvidoval opozici, sledoval obyvatelstvo tajnou policií, cenzuroval francouzský tisk,... Napoleon dobyl obrovské území v Evropě a chtěl pokračovat dál, dál za oceán...

Otázkou je, proč to dělal? Na tuto otázku jsem si vymyslel 3 možné odpovědi:

1. Pro dobro své vlasti (Francie)
2. Pro dobro sebe (jeho moc a sláva)
3. Pro dobro jeho rodiny (jeho sourozenci dostali trůny sesazených evropských panovníků)

Já osobně bych volil všechny z výše uvedených možností. Řekl bych tedy, že z celkového hodnocení vyplývá, že udělal více kladných, než záporných činů.

Ondřej Nedorost, 8. A

Napoleon Bonaparte – „malý muž velkých činů“

Napoleon Bonaparte se zapsal do dějin nejen svými velkými činy, ale také neobyčejně silnou touhou po moci. Syn advokáta začal svoji kariéru v armádě, kde získal pozici generála, potom stanul v čele Francie coby jeden ze tří konzulů a nakonec se stal francouzským císařem. Není snad člověka, kdo by dnes neznal jméno Napoleon Bonaparte. Je označován za génia, vynikajícího стратега, diplomata, reformátora, ale také za despotu a tyrana. Svůj život zasvětil válkám, ve

kterých vyhrával. Díky svým logickým taktikám zvítězil v 77 bitvách a prohrál pouze 4krát. Chtěl toho moc. Chtěl ovládnout celou Evropu a z obyvatel v Rusku udělat vojsko. Kdybych měla napsat jednoho člověka, který se mu nejvíce podobal, byl by to Adolf Hitler. Hitler šel v jeho stopách, chtěl znovu obnovit Napoleonovu slávu, proto se choval jako on. Zkrátka Hitler byl druhý Napoleon. Jak už sem říkala, Napoleon toho opravdu hodně uměl. Byl velice chytrý, dokázal mluvit mnoha jazyky, dokázal diktovat čtyřem písařům najednou a každému něco jiného. Napoleon měřil pouze 1,68 cm, proto se o něm dnes také říká, že to byl „malý muž velkých činů“. Dokázal vybudovat silnou zemi, uměl z obyčejných rolníků vytvořit silnou armádu a dát svým lidem pořádek a řád. Zavedl ve Francii novou měnu – frank, vydal občanský zákoník, který se stal vzorem pro ostatní země, a podporoval rozvoj školství. Svůj lid nechal kontrolovat tajnou policií, cenzuroval tisk a zbavoval se všech svých odpůrců. Lidé ho zbožňovali, lidé ho i nenáviděli. Války se mu staly osudnými. Roku 1815 se naposledy postavil do čela svého vojska v bitvě u Waterloo. Tato bitva je jedna z nejvýznamnějších bitev, které svedl, i když pro něho skončila prohrou. Po této bitvě odvezli Napoleona na ostrov sv. Heleny, který se nachází až u Afriky. Tam také po čase umřel. A víte proč? Já vám to řeknu. Říká se, že mu kuchaři do jídla po troškách

přisypávali jed, a samozřejmě když měl trošku jedu každý den v jídle, tak to jeho žaludek nedokázal po čase zpracovat, a proto umřel. Pokud budu Napoleona hodnotit, tak bych řekla, že měl dvě tváře – Napoleonovo dobré já chtělo lidem pomoci, ale jinak to byl despota, který chtěl mít všechnu moc. Nechtěla bych žít v jeho době, Napoleon Bonaparte mi není sympatický.

Daniela Führlingerová, 8. B

Čertovské řádění ve ŠD

5. prosince se naše ZŠ proměnila ve školu čertovskou. Čertíky a rarášky se to ve škole jen hemžilo. My ve školní družině jsme uspořádali ČERTOVSKÝ BÁL. Děti si

měly za úkol připravit scénky na téma U nás v pekle. Ovšem úvodní scénka patřila paním vychovatelkám. A jak jinak, byla přímo z pekelné školy z pekelného vyučování. Ani nechtějte vědět, jak jsou takoví čerti hloupí.

Představte si, že vůbec nic neuměli, a tak jim musela napovídat čertovská mládež. Protože starší čerti ne a ne pochopit, co po nich čertovská paní učitelka chce, byli přizváni na pódium malí čertíci a ti jim to tedy opravdu ukázali. Jen s tou kázní to bylo trochu horší. Inu, peklo. Poté následovaly scénky malých čertíčků. A ty byly. Jedna hezčí než druhá. Tu nejpovedenější jsme přiřadili dokonce

i do vánočního vystoupení pro důchodce a děti z mateřských škol. Po dramatických výstupech, které si žáci sami bez cizí pomoci vymysleli, zrežírovali a na které si vyrobili rekvizity, následoval opravdový čertovský rej. Úvodní skladbou byla samozřejmě písnička čertovská, a to od Kabátů Čert na koze jel.

V dalším týdnu nás čekala šňůra vánočních představení, které jsme připravili jednak pro veřejnost, mateřské školy, ale

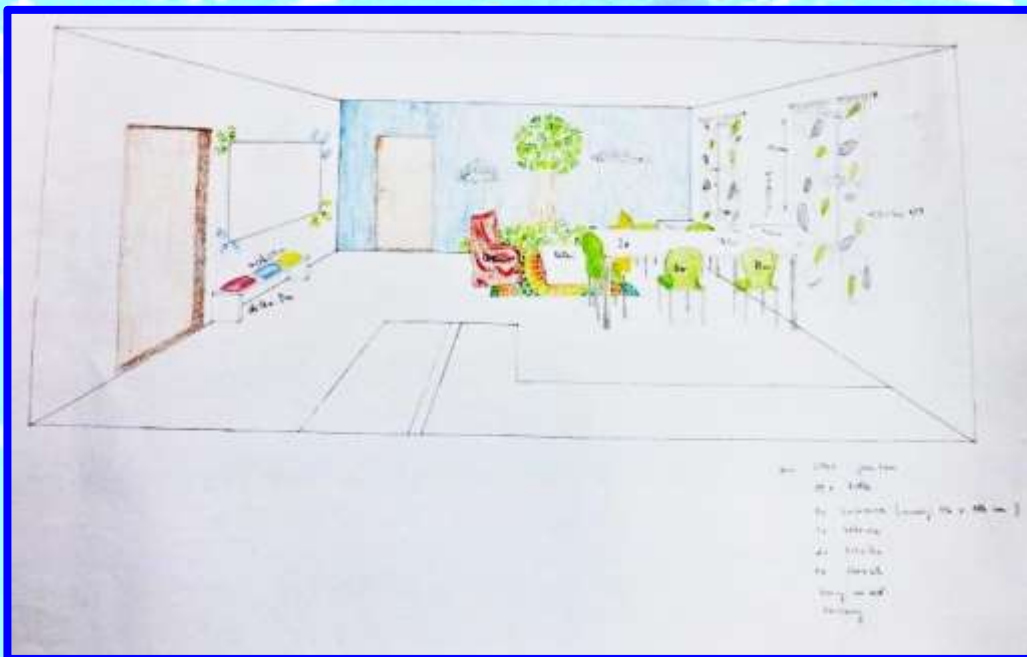
hlavně pro seniory z rosického Penzionu. A jak jsem již předeslala, do již připraveného a nazkoušeného scénáře byla zařazena i vlastní tvorba našich dětí. Představení se zřejmě líbilo, což bylo znát na rozesmátých a spokojených tvářích dospělých i dětí.

*Helena Jurová
vedoucí ŠD*

Práce školního parlamentu v I. pololetí

V prvním pololetí parlament odvedl opět velký kus práce. Sice ještě nejsou jeho výsledky nikde vidět, ale během

zkonsumovat vámi zakoupené jídlo. Čtvrtá zóna bude vytvořena pro hrací přestávky na prvním stupni u třídy paní učitelky Raveánové. Zde budou mít žáci k dispozici různé nainstalované hry. Pátou zónou je již

příštích dnů se máte na co těšit!

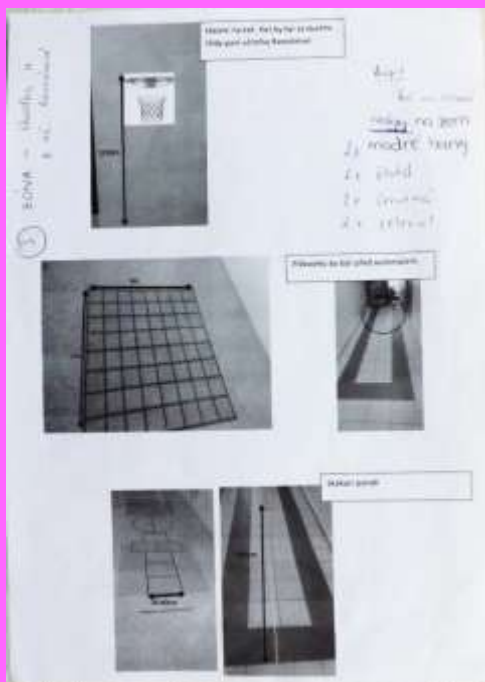
Jak již všichni víte, naše škola se snaží prostřednictvím žákovského parlamentu získat titul „Škola pro demokracii“ a k tomu nám zbývá doladit posledních pár věcí. Aby byl tento projekt pro naši školu úspěšný, je nutné vybudovat na naší škole „odpočinkové zóny“, místa, kde byste se mohli o přestávkách pohodlně usadit, nasvačit,... Už vás nechceme vídat, jak sedíte na topení, schodech, nebo na zábradlí! Na naší škole bude zřízeno 7 odpočinkových zón: první zóna bude naproti topení u třídy 9. A, kde budete mít k dispozici lavičku. Druhá zóna bude zřízena v průchodu (dříve zde byl automat), zde budou umístěny malé sedačky. Třetí zóna bude vytvořena u bufetu, zde budete mít k dispozici lavičky a stoleček, abyste zde mohli pohodlně

chodba paní učitelky Špačkové, kde mají žáci k dispozici řadu her – piškvorky, skákacího panáka nebo koš na házení. Šestou zónou se stane školní kuchyňka. Zde dojde k největší proměně, budete zde mít k dispozici na

volné hodiny útulně zařízenou místnost. Bude zde nový nábytek, pohodlné židličky, křesílka, knihovna s různou literaturou, ... A jelikož myslíme i na váš pohyb a vaše zdraví, sedmou zónu vybudujeme ve sportovním duchu. Bude to malá posilovna v suterénu tělocvičny. Zde je

devátých tříd, kteří si připravují taneční vystoupení na březnový školní ples. Budou tančit polonézu a určitě bude na co koukat! Zástupci našeho parlamentu půjdou příští měsíc informovat školskou radu o naší činnosti, představí zástupcům naši práci a plány do dalšího pololetí. Vy si na ně ovšem

na místě poděkovat klukům ze třídy 9. B, kteří se vrhli s velkým nadšením do budování.

Dále probíhá pod záštitou žákovského parlamentu taneční kroužek žáků

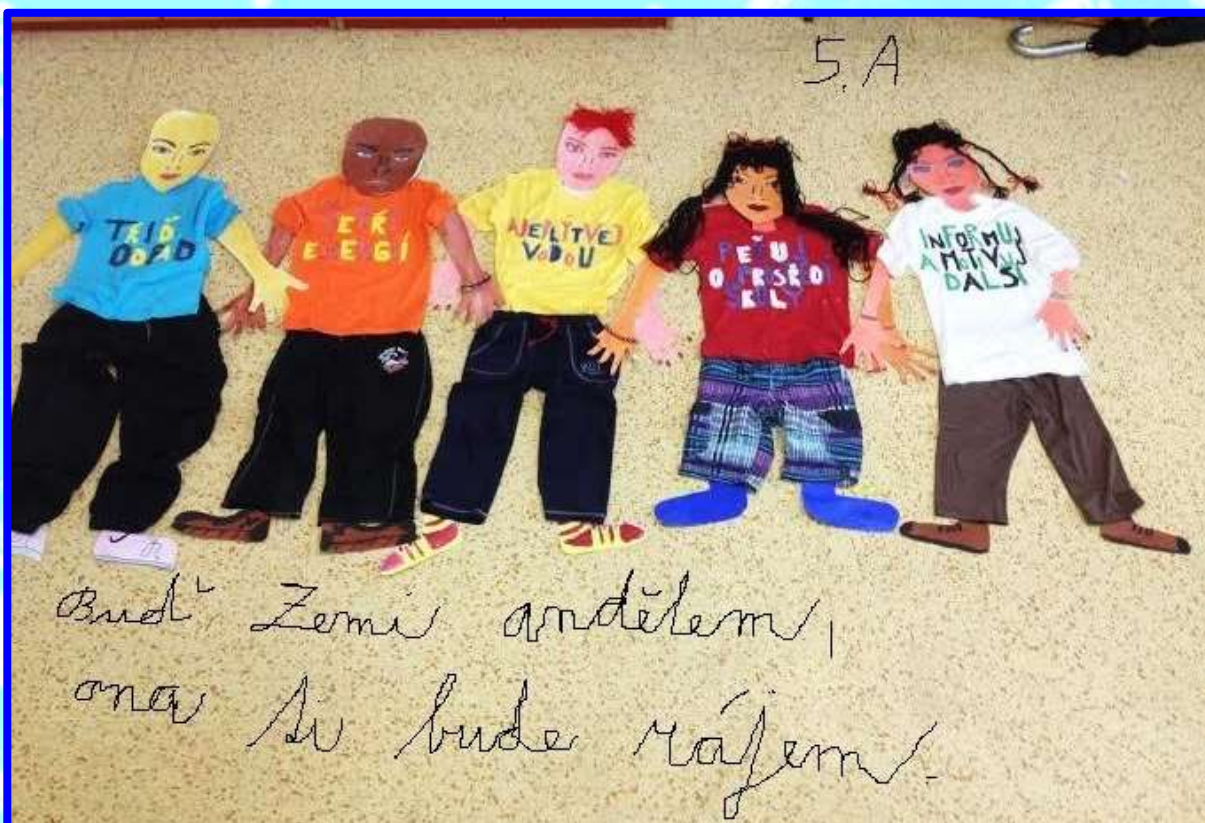
budete muset počkat do vydání příštího čísla Rosníku.

za žákovský parlament
Mgr. Eva Treuová

Nový Eko kodex

ZŠ Rosice se může již osmým rokem chlubit titulem Ekoškola. Jedním ze 7 kroků v programu Ekoškola je mít tzn. ekokodex. Ekokodex je soubor pravidel a hodnot, jak se chovat šetrně k životnímu prostředí a k sobě navzájem. Snažíme se je dodržovat a tak dosahovat pozitivních změn v nás, ve škole i blízkém okolí. V roce 2016 nás čeká již čtvrtá obhajoba titulu, a i proto jedním z úkolů, které si dal Ekotým v tomto školním roce, bylo

obnovení školního ekokodexu. Do tvorby ekokodexů se zapojili žáci všech tříd a vytvořili si do tříd třídní ekokodexy. Pravidla, na kterých se domluvili, navíc výtvarně ztvárnili a výsledky stojí za to. Odbornou porotou byl vybrán **ekokodex třídy 5. A jako celoškolský ekokodex** a bude viset v chodbách školy společně s vlajkou Ekoškoly. V soutěži mezi třídami vyhrál ekokodex třídy 4. B na 1. stupni a ekokodex třídy 7. A na 2. stupni. I ostatní se povedly a hodnocení nebylo jednoduché.

Členové EKO-kroužku

Vyhodnocení třídních Ekokodexů

1. stupeň		
třída	body	umístění
1. A	14	8.
1. B	3	11.
1. C	30	5.
2. A	2	12.
2. B	38	2.
2. C	27	6.
3. A	8	10.
3. B	12	9.
4. A	19	7.
4. B	43	1.
4. C	32	3.
5. A	31	4.
5. B	1	13.

2. stupeň		
třída	body	umístění
6. A	6	8.
6. B	40	2.
7. A	63	1.
7. B	39	3.
8. A	24	5.
8. B	19	7.
9. A	33	4.
9. B	21	6.

Ekokodex 4. B

Ekokodex 7. A

Máte rádi sport?

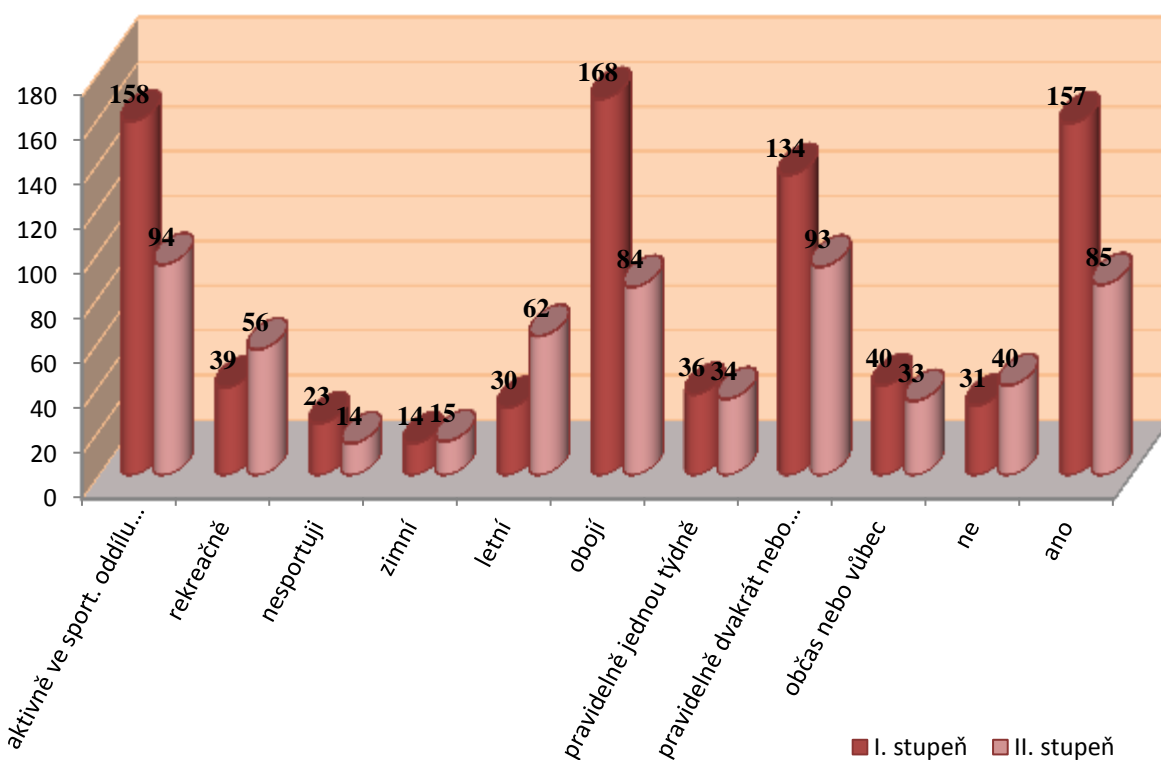
V tomto čísle se hodně věnujeme sportovní tematice, a proto nás zajímá také váš vztah ke sportu. Rosníkovi redaktoři opět vyrazili do terénu a prostřednictvím dotazníků zpovídali žáky od 2. do 9. ročníku. Tentokrát se ankety zúčastnilo 384 žáků, což představuje 90,3 % z celkového počtu žáků. To už je vcelku vypovídající vzorek A co jsme zjistili?

Ve druhé otázce nás zajímalo, zda dáváte přednost letním, zimním sportům nebo jestli máte rádi obojí. Zase jsme byli mile překvapeni, že většina z nás sportuje po celý rok a má v oblibě sporty letní i zimní.

Třetí otázka se týkala toho, jak často se sportu věnujete. Nejčastější odpovědí bylo, že sportujete dvakrát nebo vícekrát týdně. A to je super!

Také nás zajímalo, zda byste uvítali

Anketa o sportu

V první otázce jsme se vás ptali, zda sportujete aktivně, rekreačně nebo vůbec. Většina žáků se ve svém volném času věnuje nějakému sportu, a to dokonce ve sportovním oddílu. Těší nás, že máme tolik sportovců. Úplní nesportovci mezi námi jsou jen výjimky.

hodinu tělocviku navíc. Asi tušíte, že hodně z nás by se vůbec nezlobilo, kdyby byl tělocvik vícrát. (Asi nejlepší by bylo mít hodinu tělocviku navíc místo nějakého méně oblíbeného předmětu.)

Nakonec jste odpovídali na otázku, zda máte nějaký svůj sportovní vzor a kdo

to je. Mezi vašimi vzory jsme našli slavné fotbalisty Messiho, Ronalda i brankáře Čecha. Také tenisti Berdych, Kvitová a Nadal patří mezi vaše oblíbené. Vzorem pro vás jsou i slavní čeští hokejisté, Dominik Hašek a Jaromír Jágr. Také úspěšní zimní sportovci Sábliková, Pančochová, Soukalová a další patří mezi vaše idoly. Překvapivě jsme mezi vašimi vzory našli také rosickou kuželkářku Lucku Vaverkovou a Věru Čáslavskou, která byla velmi úspěšnou gymnastkou. Velmi milé je i to, že vašimi vzory jsou vaši rodiče, sourozenci, trenéři a učitelé tělocviku. Tak hodně trénujte, ať se svým vzorům vyrovnáte.

Sportu zdar!

Vaše redakce Rosníku

Florbal pro holky

Do florbalu pro holky jsem se přihlásila před rokem. Měla jsem velkou chuť si vyzkoušet nějaký nový sport, který by mě bavil. Ze začátku jsme chodily s holkami jenom jednou týdně, ale nestačilo nám to. Od tohoto školního roku chodíme do kroužku dvakrát za týden. V pondělí na sokolovnu, kde procvičujeme techniky, které použijeme při zápase, a různá cvičení

jak obelstít protihráče. Středa je pak zaměřená na posílení fyziky a pro nás holky i na udržení pěkné postavy☺. Procvičujeme také různé vychytávky, např. jak v rychlosti sledovat balonek a zároveň vnímat své spoluhráčky.

A abych nezapomněla na vedoucí! Těmi jsou holkami velice oblíbený Petr Kluska, kamarádká Zuzka Brestičová a od nového školního roku přibyla mladá trenérka Kačka Šukalová.

Trenéři nám také pro pozvednutí týmového ducha pořídili modré dresy, které jsou potištěné podle našeho přání křestním jménem nebo přezdívkou hráčky. Za tento rok jsem absolvovala asi pět zápasů, z toho některé z nich byly i proti klukům. Některé zápasy jsme vyhrály, a když jsme prohrály, tak jsme si z toho nic nedělaly, protože jde hlavně o to, abychom si zahrály.

Na tomto kroužku se mi nejvíce líbí, že je tam zábava, zasportujeme si a jsme dobrá parta.

Kristýna Tůmová, 8. A

Hudba 21. století

Muzikál

Muzikál je dramatický žánr, který spojuje literaturu, hudbu a tanec.

Slovo muzikál má vícero významů a může označovat též muzikálový film nebo divadelní inscenaci. Muzikáloví herci musí umět tančit, zpívat a hrát (často zároveň). Muzikál může být celozpívaný nebo částečně hraný. Stejně tak může být muzikál celotaneční (např. s baletem) anebo v něm nemusí být tanec obsažen vůbec. Muzikál má své kořeny v USA. Nejdůležitějším místem vývoje muzikálů byla newyorská Broadway. Řada muzikálů byla později úspěšně zfilmována.

Muzikál vznikl v USA. Jako 1. muzikál vůbec je označována Loď komediantů z roku 1972 v New Yorku. Hudební výraz muzikálu byl postupně ovlivňován jazzem, klasickou hudbou, rockem a moderní pop music.

Světové muzikály

Mezi nejznámější světové muzikály patří: Aida, Bídníci, Kočky, Carmen, Drákula, Vlasy, Hello, Dolly, Hamlet, Chicigo, Jekyll a Hyde, Lví král, Mamma Mia!, Šumař na střeše, Tři mušketýři, Papežka, atd.

České muzikály

Nejúspěšnější jsou: Balada pro banditu, Discopříběh, Discopříběh 2, Golem, Kleopatra, Krysař, Noc na Karlštejně, Princové jsou na draka, atd.

Duch

Já, Bára (oba jsme členy redakce Rosníka) s dalšími spolužáky a paní učitelka Richterová jsme se začátkem listopadu vydali na muzikálové představení „Duch“ do Městského divadla v Brně.

V sále jsme se pohodlně usadili a netrpělivě čekali na začátek.

Molly a Sam se zrovna přistěhovali do nového bytu a vybalovali nábytek. Vtom se nám ukazuje i jedna z těch záporných postav Karl, jako Samův kamarád z práce. Molly a Sam se vrací z rande, když vtom je přepadne neznámý lupič. Sam se brání a lupič zmáčkne spoušť na své pistoli. Hlaveň pistole vypustí kulku, která zasáhne Sama a ten padá k zemi. Lupič prchá a Molly křičí a volá o pomoc. Po chvíli se jim rozhodnou pomoci lidé, co jdou náhodou okolo. Sam stojí vedle nich a sleduje co se děje. Sam už totiž není živý. Je z něj duch, který se zastavil na zemi, aby tu ještě něco dokončil. Sam netuší, co se to děje, a je velmi zmatený. Až se Sam dozví, co se stalo, rychle pochopí. Molly je velmi smutná ze smrti svého Sama a on zas z toho, že neví jak upozornit Molly, že on ji vidí a slyší. Sam viděl opět svého vraha a rozhodl se ho sledovat. Dovedl ho až k sobě domů a tam Sam slyšel velmi podivný telefonát, který proběhl mezi vrahem někým cizím. V tom telefonátu se bavil i o Samovi a o Molly. Lupič se následně vloupal do bytu Sama a Molly. Když však slyšel Molly přicházet, schoval se a pak se tiše

vytratil z bytu. V další části příběhu Sam potká jistou Odu Mae Brownovou, kartářku a spiritistku, co údajně umí navázat kontakt s neživými. Je zřejmé, že šlo jen o podvodnici. Pozor ale! Ona sice lidi podváděla, ale když uslyšela Samův hlas, zjistila, že vzácný dar, který měla její matka a babička nebyla žádná lež. Po Samově dlouhém přemlouvání se Oda rozhodla mu pomoci. Sam ji dovedl k Molly. Je pochopitelné, že Molly nevěřila. Když však Sam Odě našeptal do uší věci, které věděl jen on a Molly, tak se jí Molly rozhodla uvěřit. Oda jí také sdělila, že je Molly ve velkém nebezpečí a že vrah byl i v jejím bytě. S vůlí Sama se to Molly rozhodla nahlásit policii. Policie jí ale nevěřila. Molly se uzavřela do sebe a držela si všechny od těla. Karl situace využil a ještě Mollyinu představu o duchovi Sama spojeným s Odou Mae Brownovou víc umrtvil. Sam se pokusil Molly ještě kontaktovat prostřednictvím Ody, ale ta už nevěřila. Vrah Sama si našel Odu a pokusil se ji zabít. To nevyšlo a on opět uprchl. Sam se od ducha v metru naučil hýbat věcmi a i lidmi. Dále se také zjišťuje, že duchové se umí i převtělit. Sam se opět setká se svým vrahem a použije své schopnosti. Vraha srazí auto a je to stejné jako se Samovou smrtí. Místo toho, aby šel jeho duch do nebe, stáhlo ho podsvětí. Nyní zjišťujeme, že muž, se kterým vrah telefonoval, byl Karl. Ten je zapleten s mafií, která po něm chce peníze. Karl celou dobu plánoval ukrást je ze Samovy firmy. Sam toto

zjistil. Připravil důkladně promyšlený plán, do kterého chtěl zapojit i Odu Mae Brownovou. Ta ze začátku nesouhlasila, ale nechala se přesvědčit. Sam přišel do banky s Odou a vybral pomocí ní peníze, které Karl vložil na falešný účet a chystal se je dodat mafií. Sam donutil Odu darovat peníze na nějaký klášter. Když to Karl zjistil, rozhodl se vydat za Molly. Molly byla ve svém bytě i s Odou a Samem, na kterého opět uvěřila. Karl se začal do bytu dobývat. Před tím se Sam do Ody převtělil a měl šanci na chvíli mluvit a obejmout Molly. Karl se dostal do bytu Oda a Sam, vyčerpání z převtělení, se stihli odplazit pryč. Molly a Oda před Karlem utekly a Sam začal s Karlem bojovat. Karl prohrával. Vystřelil s pistole a rozstřelil okno. Podíval se oknem dolů, když v tom se rozbitá okenní tabule uvolnila, sjela dolů a zabila Karla jako na gilotině. Následovala dojemná chvíle Sama a Molly. Sam splnil svůj úkol a mohl odejít.

Při vystoupení bylo použito hodně speciálních efektů jako např. pohybování věcmi. Dále se používala projekce, např. při rozbití okna nebo rozbití automatu v metru. Skvělá práce byla odvedena také na osvětlení a zvukových efektech. Zpěv byl také výborný a filharmonie uzavřená pod podiem byla neskutečná. Tanečníci byli skvělí. Neváhal bych se podívat ještě jednou. Představení nás dokázalo zcela vtáhnout do děje.

Ondřej Nedorost, 8. A

Tučňák císařský

Váha: 46 kg

Délka těla: až 122 cm

Délka života: až 50 let,

Potrava: ryby, koryši a hlavonožci

Rozšíření: Antarktida

Způsob života:

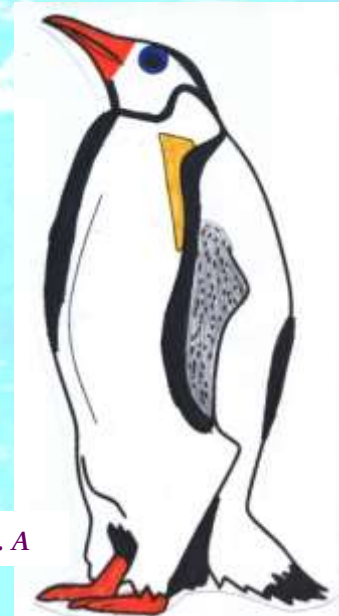
Tučňák císařský je společenský druh, který žije v koloniích čítajících 500 až 20 000 párů. Je to sociální zvíře. Někteří tučňáci jsou aktivní ve dne, někteří v noci. Většinu roku tráví cestováním mezi hnízdištěm a oblastí lovu. Potápí

Bára Brunclímová, 1. A

se do hloubky až 265 metrů a pod vodou vydrží až 18 minut. Samci i samice musí s kolonií kvůli potravě urazit vzdálenost až 500 kilometrů. Tučňák císařský je zdatný plavec, průměrně při plavání dosahuje rychlosti 6-9 km/h. Na pevnině se pohybuje střídavě kolébavým pohybem a klouzáním se po ledu na svém bříše, kdy se odráží nohama a ploutvemi (křídly). Jako všichni ostatní tučňáci neumí létat. Proti chladu se kolonie

tučňáka císařského chrání choulením. Protože tučňák císařský nemá žádné dlouhodobé hnízdo, které by mu sloužilo ke znovunalezení svého partnera nebo mláďete, musí spoléhat

Ela Staňková, 1. A

na zvukovou komunikaci. Používá složité směsice zvuků, které jsou pro rozpoznání rodičů, mláďat a partnerů zásadní. Zřejmě disponuje nejrozmanitějšími zvukovými signály ze všech tučňáků.

Zajímavosti:

Během období rozmnožování přijímají samci potravu jen velmi málo nebo vůbec ne. Od března do července tak musí vydržet půst trvající 110 až 115 dní. Tučňák císařský je velmi zdatný cestovatel. Některé kolonie jsou vzdáleny až 300 kilometrů od pevniny. Na rozdíl od létavých ptáků nemá tučňák císařský lehké, vzduchem vyplněné kosti. Proto se nemusí tolik namáhat, aby zůstal pod vodou.

*Andrea Mecerodová, 9. A
a Lenka Horáčková, 9. A*

Ověř si své znalosti – zimní sporty

1. Kdo to je?

- a) Biatlonistka Gabriela Soukalová
- b) Krasobruslařka Eliška Březinová
- c) Snowboardistka Šárka Pančochová

2. Biatlon je:

- a) sport na lyžích
- b) sport na snowboardu
- c) sport na bruslích

3. Martina Sáblíková je:

- a) krasobruslařka
- b) rychlobruslařka
- c) sánkařka

4. Trenér Komety je:

- a) Jaromír Jágr
- b) Vladimír Kýhos
- c) Dominik Hašek

5. Pro koho by mohl být tento kostým?

- a) pro rychlobruslařku
- b) pro krasobruslařku
- c) pro lyžařku

6. Ondřej Moravec je:

- a) hokejista
- b) sánkař
- c) biatlonista

7. Jaké číslo má na dresu hokejista

Jaromír Jágr?

- a) 86
- b) 39
- c) 68

8. Kdy se budou konat zimní olympijské hry?

- a) v roce 2016
- b) v roce 2018
- c) v roce 2020

9. Kde se budou konat zimní olympijské hry?

- a) Jižní Korea
- b) Severní Korea
- c) Slovensko

10. Kdo to je?

- a) snowboardistka Eva Samková
- b) lyžařka Šárka Záhrobská
- c) sánkařka Vendula Kotenová

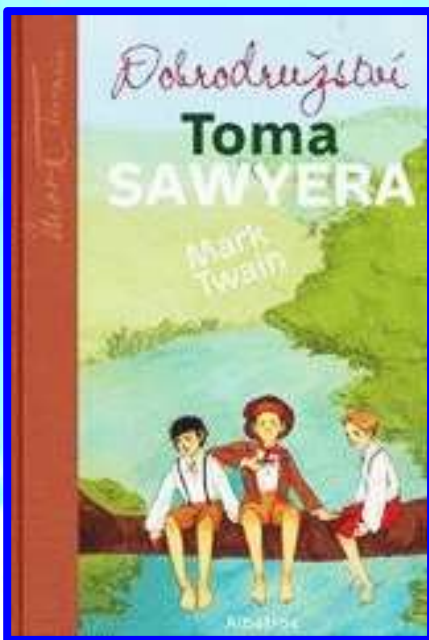
Kristýna Tumová, 8. B

Odpovědi:
1. a), 2. a), 3. b), 4. b), 5. b), 6. c), 7. c), 8. b), 9. a), 10. a)

Z Rosníkovy knihovničky (aneb okénko rosické knihovny)

Další okénko rosické knihovny je tu! Opět zde představíme knižní novinky, které můžete v knihovně objevit, ale nejdříve pár oznámení:

Nyní lze půjčené knihy číst i na čtečkách. E-knihy jsou k půjčení jen registrovaným čtenářům knihovny, kteří mají v uživatelském kontě zadanou e-mailovou adresu. Čtenář se musí zaregistrovat na portále eReading.cz a uvést stejný e-mail, který zadal v uživatelském kontě. Délka výpůjčky je 21 dní, po uplynutí této doby e-kniha sama zmizí z vašeho zařízení.

A teď už k novým knihám.

Máme tady nově vydanou dobrodružnou knihu pro kluky. Pochází z pera od autora Marka Twaina a jmenuje se Dobrodružství Toma Sawyera. Kniha je plná nezbedného dovádění, zlobení, utíkání z nedělní školy a spousty dalších příhod. Kniha

se vám jistě bude líbit, je psána čtivým a jednoduchým stylem a rozhodně se u ní nebudete nudit!.

Pro starší čtenáře tu máme jinou dobrou knihu. Do knihovny zavítali Brownovi Andělé a démoni, slavná

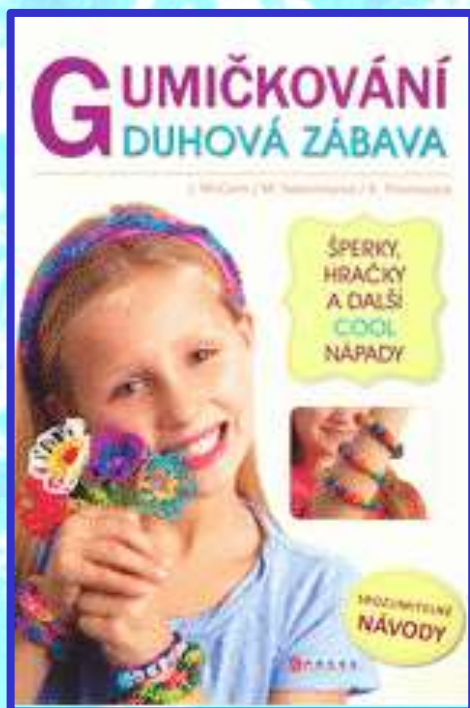
kniha, podle které byl natočen i film. Napínavá a dobrodružná kniha je určena opravdu pro starší čtenáře. K půjčení je samozřejmě i jako audiokniha.

A v poslední řadě tu máme několik

knih nápadů a návodů pro ty, co rádi tvoří. Gumičkování! Gumičkování se

dnes stalo koníčkem velmi populárním, proto knihovna připravila knihy pro ty, kteří to ještě neumějí, ale rádi by se to naučili. Knih je hned několik a předvádějí gumičkování v různých stylech. Přeji příjemnou zábavu u tvoření.

Anežka Formánková, 7. A

Další díl Hobbita v kinech

Dlouho očekávaný poslední návrat do světa Středozemě je tady. A s ním 11. prosince i do našeho kina přišla závěrečná *Bitva pěti armád*, v níž se střetnou snad všechny rasy Středozemě, se kterými jsme se při cestě k Osamělé hoře potkali. Kromě velkolepé bitvy, která je hlavním bodem filmu, se však musí vykonat ještě spousta dalších věcí, třeba zabít draka, který vyletěl z Osamělé hory, aby zničil Jezerní město, nebo vyhnat Saurona z Dol Gulduru a zachránit Gandalfa.

Ne všichni se můžou dočkat šťastného konce. Tolkien se totiž nebál svou pohádkovou knížku zakončit krveprolitím ústředních postav. Hobita Bilba čekají ještě krušné chvíle, než mu bude dopřáno se s pár truhličkami zlata vrátit zpět do rodného kraje.

Přestože *Hobit*, je celkem tenká knížka, v nákladech na film se to rozhodně moc neprojeví. Rozpočty se přiblížily 750 milionů dolarů (více jak 17 miliard Kč). Na filmu pracovalo kolem 2 000 lidí, létalo se 5 helikoptéry a natáčelo 48 kamerami. I přes tak velký rozpočet

byla hobití trilogie nominována zatím pouze na 6 Oscarů, a na rozdíl od *Pána prstenů* žádného nezískala. To se však po uvedení *Bitvy pěti armád* může ještě klidně změnit.

Katka Kolibáčová, 7. A

Recepty**Jablečné kapsy****Náplň:**

Listové těsto

Smetana ke šlehání

Ztužovač

Cukr

Žloutek na potřeni

Kapka medu

Jablka nebo jablečné pyré

Postup:

Lehce pomoučnime pracovní plochu a rozválíme listové těsto do tloušťky 1 cm.

Vykrájíme z něj obdélníky (asi 8 cm na 13 cm, lze samozřejmě dle libosti zmenšit či zvětšit). Takto připravené obdélníky poklademe na plech s pečicím papírem a pomažeme

žloutkem s medem. Až se obdélníky nafouknou a zezlátnou, až zhnědnou, tak je vyndáme a necháme vychladnout. Vychladlé obdélníky poté rozkrojíme, ale nedokrojíme (jako u mušle). Hezky je všechny pootvíráme a klademe do nich uvařené jablečné pyré či jinak připravenou jablečnou směs. Na jablka poklademe šlehanou smetanu a zavřeme kapsu. Dle libosti pocukrujeme. Kapsy jsou výborné horké, ale moc dobré jsou i studené.

Tyto kapsy můžeme naplnit i jiným ovocem (např. hruškami nebo bobulovitým ovocem).

Ondřej Nedorost, 8. A

O koťátku Micce a medvídkovi Míšovi

Míša a Micka jsou nejlepší kamarádi. Chodí spolu do školy a sedí u sebe v lavici. Mají samé jedničky. Chodí spolu do keramiky. Jednou, když šli do lesa na vycházku, tak se ztratili. Postavili si domeček ze dřeva, mechu a kamenů. Jídlo si vařili z hříbků, malin, jahůdek a borůvek. Dávali si pozor na jedovaté houby, rulík a vraní oko. Hráli si tam se zvířátky a byli moc spokojení.

M. Staňková a K. Nepevná, 3. A

Lvíček ve světě

Byl jeden malý lvíček, který se jmenoval Proužek. Proužek byl moc zvědavý a řekl si, že půjde do světa, aby poznal i jiná zvířátka. Cestou potkal hodně zvířátek. Některá byla přátelská jiná nepřátelská a utíkala hned pryč. Lvíčkově se začalo stýskat po kamarádech, a tak se vrátil domů.

Petr Staněk, 3. A

O Ježkovi

Žil byl jeden ježek. A ten se jmenoval Eda. Chodil na procházky v noci, ale protože hodně dupal, tak všechny vždycky vzbudil. A jednou vzbudil kunu. Kuna byla našťvaná. Eda chtěl utéci, jenomže kuna byla rychlejší a do Edy se zakousla. Jenomže ježek je ježek a má bodlinky, a proto se kuna popíchala a šla se schovat do nory. A Eda? Ten se jen chechtal. Ale že měl přece jenom polámané bodlinky, tak od té doby už nikdy nedupal. A kuna?

Ta zase přestala honit ježky.

Filip Večeřa, 3. A

Princezna Elizabeth a královna všech zvířat

1. kapitola

Elizabeth se narodila jako princezna a sudičky jí daly do vínku krásu, dobrotu a lásku ke zvířatům. Když Elizabeth vyrostla, byla krásná, milá a milovala zvířata. Ať to byli kočky, pejsci, ptáčci nebo ryby. Na všechny myslela. Pokaždé když jí zbyly drobečky od snídaně, nasypala je ptáčkům.

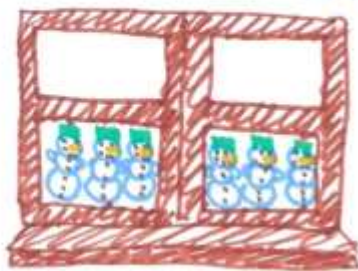
Když měla mít desáté narozeniny, šla za maminkou a řekla jí: „Mami, mé velké přání je dostat k narozeninám koťátku nebo pejska.“ Maminka jí na to odpověděla: „Nechej se překvapit, mé milé děvče.“, a usmála se na Elizabeth.

Když přišel narozeninový den, chystala se obrovská sláva. Přijel cirkus, dovezli skákací hrad a byla velká hostina. Elizabeth se nastrojila do těch nejkrásnějších šatů. Byly světloune růžové, obšité zlatou krajkou. Na Elizabeth čekala spousta dárků a mezi dárky stála modrooká mourovatá koťátka, která se jmenovala Lisa. Elizabeth z ní byla nadšená a hned si ji vzala do svého pokoje. Najednou Lisa promluvila: „Já nejsem jen tak obyčejná kočka, já jsem princezna ze zvířecí země.“ Elizabeth byla hodně překvapená a udiveně řekla: „Ty mluvíš?“ Než koťátka stačila odpovědět, musely se obě vrátit na oslavu.

Vladimíra Odehnalová, 4. C

ROSNÍKOVÍ SNĚHULÁČI

BYLO RAŇO 1.1. A MĚL ZA SEBOU
VAŇOCE I SILVESTR, ALE STAĚ TU NĚCO
CHYBĚLO. NEBYLY TO   ANI
BYL TO . BEZ TOHO TO NEBYLA ZIMA!
KDYŽ VŠAK VYHLĚDL Z ČEKALO
HO VELKÉ PŘEKVAPENÍ: „V NOCI PADAL
 !“ IHNED UTÍKAL PRO A
CHTĚL SI POSTAVIT . JENŽE NEŽ SE
VRAŤIL,   ROZTA'L. MÍSTO PADALY
. BYL MOC . PO CHVÍLI VŠAK NA
NĚCO PŘIŠEL: „MŮŽU SI PĚCI UDĚLAT
Z PAPIRU.“ VZAL , A A DAL SE
DO VYRA'BĚNÍ. A ZA CHVÍLI TU MĚL
ŘADU KRA'SNÝCH   . IZOLEPOU SI
JE NALEPIL NA A KDÝKOLIV SE
PAK DÍVAL VEN, ZDAĚLO SE MU JAKO
BY SKUTEČNĚ SNEŽILO.

Lea Petřivalská, 7. A

LEDOVÝ DECH PODZIMU

Lea Petřivalská & Monika Richterová

Tak jako mění se tváře lidí,
mění se podzimní počasí,
mění se barva listů stromů,
slunceho střídají noci.

Ptáci už odletají na jih,
na zimu utichne jejich zpěv,
vítr fouká, děti povstí draky,
v tichu jde slyšet listů chvěv.

Jablka rudnou, švestky modrají,
z polí už zmizela pšenice.
Mruvím jsem rozsvítil svíčku na hrob,
listí/děti už odnesla víchřice.

Monika Richterová, 7. A
a Lea Petřivalská, 7. A

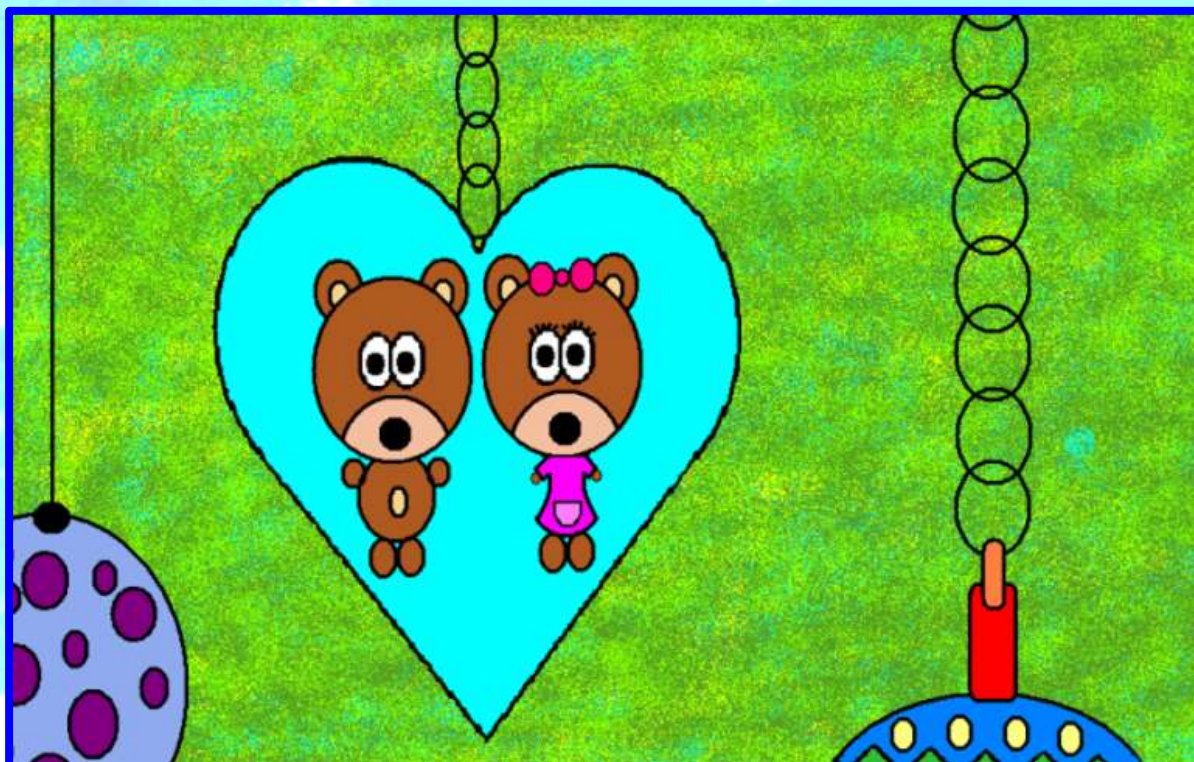
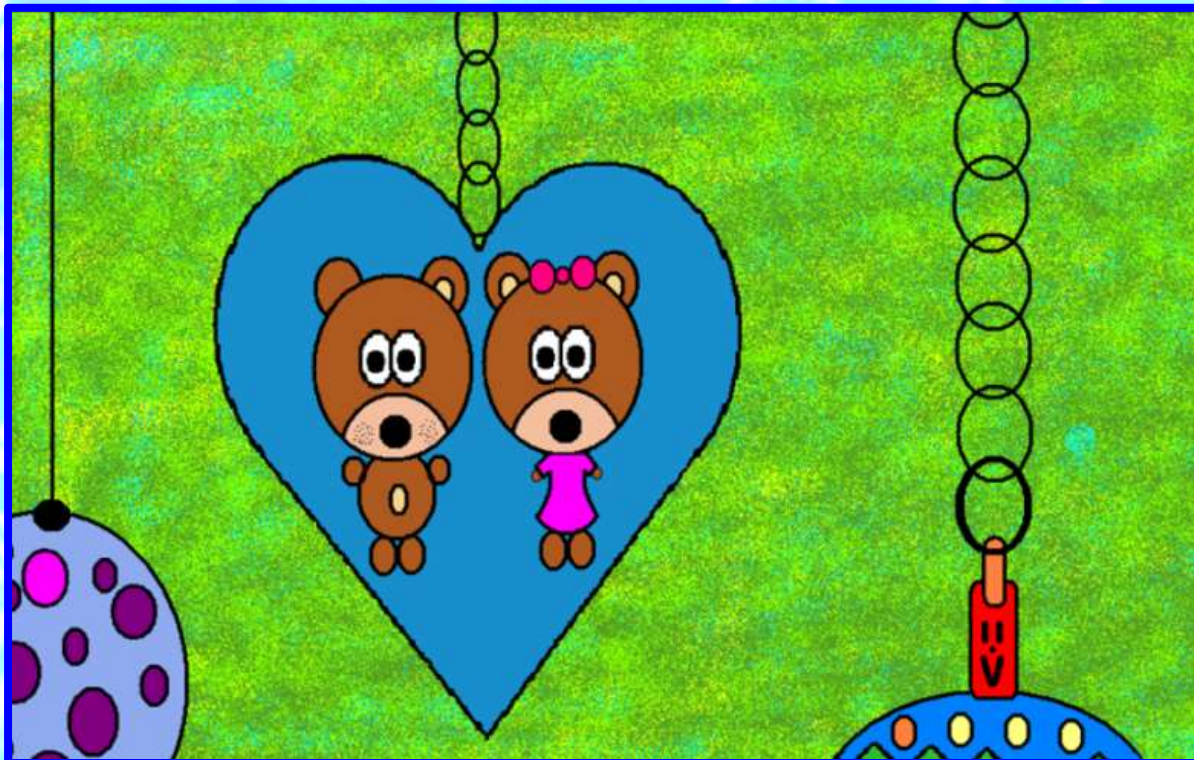

Tadeáš Mutina, 4. A

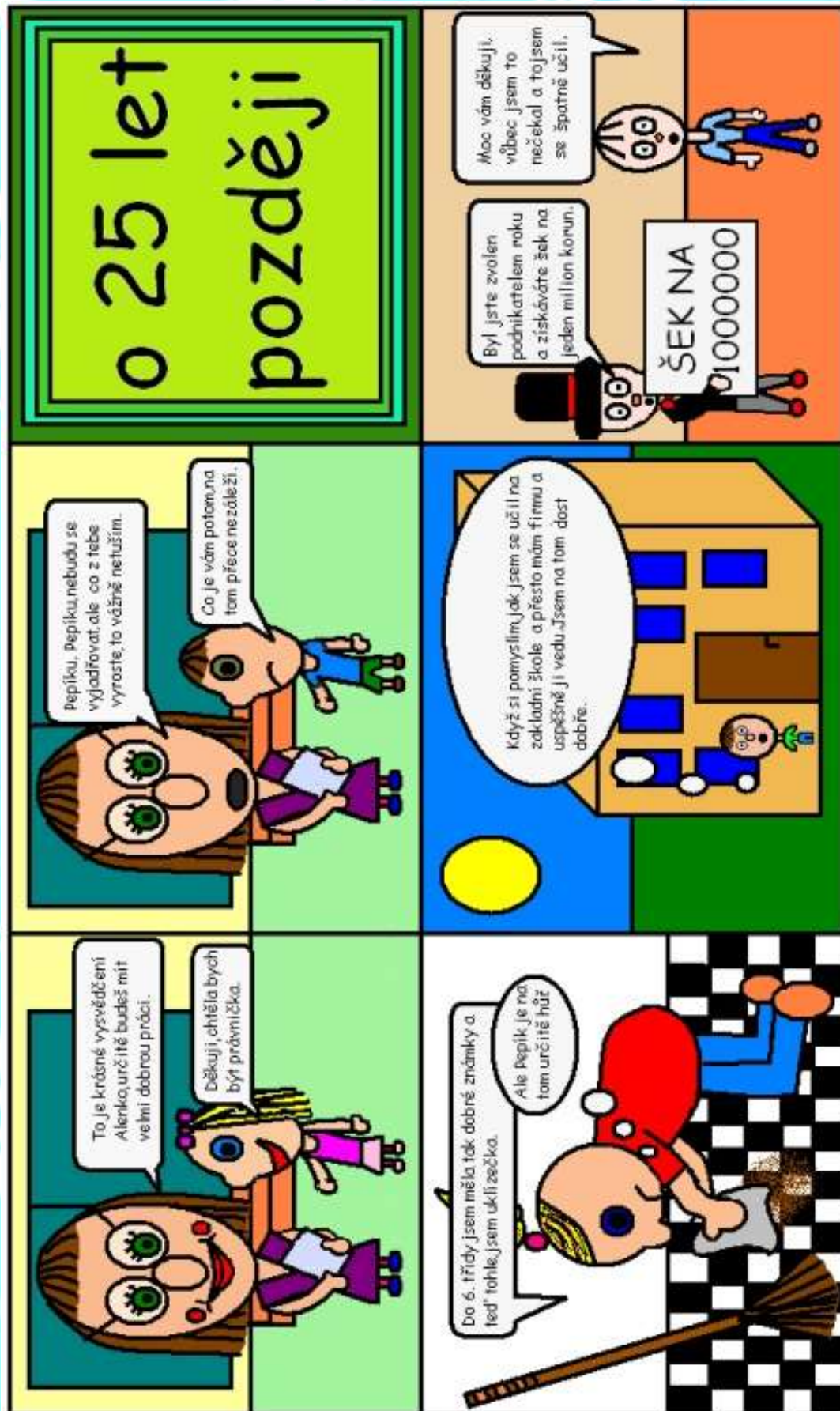

Lucie Hájková, 9. A

Najdi aspoň deset rozdiľů

Veronika Dušková, 6. B

Veronika Dušková, 6. B

Slovo závěrem

Zimní číslo Rosníku je na světě! Je plné vzpomínek na vánoční čas, ale také nabité zajímavými informacemi. Doufáme, že se v našem časopise něco dozvíte a také se u něj pobavíte. Moc děkujeme všem akčním členům redakční rady, kteří měli dobré nápady a ty také realizovali. Vznikly tak zajímavé rozhovory, anketa a další články.

Do příštího čísla chystáme velkou lahůdku. Pohovoříme s duchem. Sice ne s opravdovým, ale s představitelem hlavní role v muzikálu Duch v Městském divadle Brno, s Alešem Slaninou. Tak se těšte!

Naše redakce je stále otevřená pro všechny, vítáme nové členy nebo přispěvatele.

Užijte si krásnou zimu! Zase na jaře na shledanou!

Redakční rada

Vladimíra Odehnalová, 4. C
 Nela Burianová, 6. A
 Veronika Dušková, 6. B
 Denisa Hlavůňková, 6. B
 Anežka Formánková, 7. A
 Lea Petřivalská, 7. A
 Kateřina Kolibáčová, 7. A
 Ondřej Nedorost, 8. A
 Barbora Čechová, 8. A
 Kristýna Tůmová, 8. B
 Lenka Horáčková, 9. A
 Andrea Meccerodová, 9. A
 Jan Meccerod, 9. A
 Václav Špička, 9. A

Přispěvatelé

Bára Brunclíková, 1. A
 Ela Staňková, 1. A
 Marika Staňková, 3. A
 Kateřina Nepevná, 3. A
 Filip Večeřa, 3. A
 Petr Staněk, 3. A
 Tadeáš Mutina, 4. A
 Žáci 4. A
 Monika Richterová, 7. A
 Daniela Führlingerová, 8. B
 Lucie Hájková, 9. A
 Jan Poláček, 9. B
 Nikol Boušková, 9. B
 Členové ekokroužku
 Mgr. Eva Treuová
 Helena Jurová

Za redakci Rosníka se s vámi loučí

Mgr. Jana Odehnalová

a

Ing. Gabriela Folvarčíková